

Arrest

nr. 293 985 van 8 september 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 7 april 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 2 maart 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 12 april 2023 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 mei 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 juli 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. CHETOUI, die *loco* advocaat M. SAMPERMANS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché F. PHILIPPO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 12 augustus 2018, diende op 16 augustus 2018 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Verzoekers vingerafdrukken werden afgenomen op 18 april 2016 in Italië en op 30 juli 2017 in Duitsland (Eurodac).

1.3. Op 11 mei 2021 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker ging niet in beroep tegen deze beslissing.

1.4. Op 17 mei 2022 diende verzoeker een tweede verzoek om internationale bescherming in, hetgeen ontvankelijk werd verklaard.

1.5. Op 2 maart 2023 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 8 maart 2023 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 17/05/2022

Overdracht CGVS: 03/06/2022

U werd in het Engels gehoord door het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen (hierna CGVS) op 18 augustus 2022 van 9u36 tot 17u18. Op 13 december 2022 werd u opnieuw gehoord door het CGVS van 9u36 tot 12u06.

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten, tot de Edo-etnie te behoren en het christelijke geloof te belijden. U werd geboren in Agambe Street in Benin City op [...] augustus 1987. U woonde hier met uw ouders en (half)broers en (half)zussen. In het eerste jaar van uw secundaire school werd u benaderd door uw vriend uit de buurt, D., om toe te treden tot de Eiye Confraternity. Hij nam u mee naar de leider van de groep, S. U stelde lid te willen worden. U werd ingewijd en werd aangesteld als boodschapper en bewaarder van de vuurwapens. Op een dag, toen u ongeveer 17 jaar was, kwam D. mee naar huis met u. Hij stelde u voor om homoseksuele betrekkingen te hebben in de badkamer. U ging akkoord. Hoewel u het de eerste keer onwennig vond, besloot u achteraf dat u er zich wel goed bij voelde. Enkele dagen hierna hadden jullie nogmaals gemeenschap. Jullie begonnen een relatie, al hielden jullie deze verborgen voor de buitenwereld. Men beschouwde u en D. als beste vrienden. Na uw secundaire school deed u een opleiding 'Welding and Fabrication'. Nadat u deze opleiding afwerkte begon u een eigen bedrijf dat deuren, ramen en poorten maakte. U hield dit zo'n tiental jaar vol. In augustus 2014 begonnen u en D. plannen te maken om het land te verlaten. Echter, eind 2014 werd D. neergeschoten in een gevecht met een rivaliserende cult, de Aye. U kreeg van uw leider S. de namen door van zijn moordenaars. U ging ze opzoeken en vermoordde ze. Hierna ging u even naar Auchi om onder te duiken bij een vriend die ook in de Eiye-cult zat, E. Vervolgens keerde u terug naar Benin City. Op een avond in maart 2015 zat u in een bar, toen er ruzie ontstond met één van de rivaliserende Aye-cultleden. Deze Aye-cultist pakte een gebroken glazen fles en stak een van uw medecultleden, O., neer en stak u ook in uw dij. U had echter een geweer bij en schoot deze man neer, evenals 4 andere Aye-cultleden. U ging terug naar Auchi om onder te duiken bij uw vriend S., een ander Eiye-lid. Deze had ondertussen plannen gemaakt om naar Libië te gaan. U besloot om mee te gaan met hem. Op 17 juli 2015 verlieten jullie Nigeria om naar Libië te gaan. Na acht maanden daar gewerkt te hebben reisde u door naar Italië. Hier diende u een verzoek om internationale bescherming (hierna VIB) in. U leerde hier een man kennen, M. U begon een relatie met hem. U kreeg een negatieve beslissing in Italië en ging naar Duitsland. Hier diende u een nieuwe VIB in. Hier kreeg u echter het bericht dat u terug naar Italië moest omwille van de Dublin-procedure. U keerde terug naar Italië. In 2018 besloot u naar België te reizen. U arriveerde in België op 12 augustus 2018. Op 16 augustus 2018 diende u een eerste VIB (VIB1) in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Het CGVS nam een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus op 12 mei 2021, daar u Nigeria louter verliet omwille van medische en economische redenen, dus en niet omwille van redenen die vallen onder de het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen. U verklaarde overigens duidelijk dat u in Nigeria geen problemen kende met uw autoriteiten, noch met medeburgers. U ging niet in beroep tegen deze beslissing. Op 17 mei 2022 diende u een volgend VIB (hierna VVIB) in. Dit verzoek werd ontvankelijk verklaard. U legde geen documenten neer ter ondersteuning van uw VVIB.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

In het kader van uw tweede, huidige, verzoek om internationale bescherming, verklaarde u niet naar uw land van herkomst, Nigeria, te kunnen terugkeren omdat u daar uw homoseksualiteit niet vrij kan beleven, omdat u de broer vreest van een man die u neerschoot voor uw vertrek uit Nigeria en omdat u gezondheidsproblemen heeft die niet kunnen behandeld worden in Nigeria.

Er wordt in deze context gewezen op het feit dat het zo is dat op een verzoeker voor internationale bescherming de verplichting rust om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verschillende verklaringen bij de asielautoriteiten in België en Duitsland blijkt namelijk dat u bewust heeft gepoogd de verschillende asielinstanties te misleiden betreffende uw eigenlijke asielmotieven alsook uw seksuele oriëntatie. Bijgevolg is het duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Er wordt op gewezen dat de asielmotieven die u heeft uiteengezet in uw huidige VVIB compleet verschillen van de motieven die u had ingeroepen in uw VIB1 bij de Belgische asielinstanties, wat vragen oproept bij de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen motieven in uw huidig VVIB.

Zo verklaarde u in uw VIB1 dat u Nigeria had verlaten omwille van economische problemen – het sluiten van uw winkel – en dat u niet kon terugkeren omwille van diezelfde economische problemen, maar ook wegens medische problemen – hepatitis B – die waren vastgesteld terwijl u in Europa was. U verklaarde bovendien expliciet dat u in Nigeria geen problemen had gekend met medeburgers of de autoriteiten (Notities van het persoonlijke onderhoud VIB1, hierna NPO1|VIB1, p. 14). Op 14 mei 2021 werd een beslissing “weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus” aan u betekend waartegen u niet in beroep ging bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna RvV) binnen de wettelijk bepaalde beroepstermijn van 30 dagen. In uw eerste verklaring voor uw VVIB stelde u echter, toen u werd gevraagd op basis van welke nieuwe elementen u een nieuw verzoek indiende, dat u was gekomen om te vragen of het een misdaad is om homoseksueel te zijn in Europa. U stelde dat u in uw VIB1 in België niet over uw homoseksualiteit vertelde omdat u in uw VIB-procedures in Italië en Duitsland wel had gesteld dat u homoseksueel was, maar dat u toch geweigerd werd waardoor u zich afvroeg of homoseksualiteit een misdaad was (verklaring volgend verzoek, vraag 17). Hiernaast verklaarde u dat de echte reden waarom u Nigeria had verlaten was omdat u vijf mensen had neergeschoten, waarna u was gevlucht en dat u nu vreesde om terug te keren naar Nigeria omdat een broer van een van de slachtoffers uw familie had bedreigd en u ook wilde vermoorden. Wanneer u werd gevraagd waarom u eerder niet over deze schietpartij vertelde, stelde u dat het was omdat u in Europa met een schone lei wilde beginnen (verklaring volgend verzoek, vraag 20-21). U besloot hier wel over te vertellen in uw VVIB nadat uw familie in december 2021 was bedreigd, zo verklaarde u tijdens uw tweede persoonlijke onderhoud op het CGVS in het kader van uw VVIB (notities tweede persoonlijk onderhoud, hierna NPO2|VVIB, p. 7).

Bovendien wist u niet te overtuigen waarom u in uw eerste verzoek compleet andere asielmotieven had ingeroepen, integendeel.

Er wordt gewezen op het feit dat u tot 17 mei 2022 wachtte om uw VVIB in te dienen. Van iemand die daadwerkelijk vreest bij terugkeer naar Nigeria vervolgd te worden omwille van een vergeldingsactie alsook vanwege zijn geaardheid, mag verwacht worden dat deze het nodige doet om zo snel mogelijk bescherming te verkrijgen. Het feit dat u één jaar na het ontvangen van uw initiële weigeringsbeslissing en zeker vijf maanden nadat u had gehoord over de bedreiging tegen uw familie pas uw VVIB indiende getuigt van een gebrek aan urgentie, wat de geloofwaardigheid ondermijnt van de door u aangehaalde vrees voor de vergeldingsactie van de broer van een van uw slachtoffers in Nigeria. Toen u door de dossierbehandelaar van het CGVS werd gevraagd waarom u zo lang wachtte om een VVIB in te dienen antwoordde u dat uw procedure in januari was afgelopen en dat u zes maanden moest wachten voor u opnieuw een VIB kon indienen en dat u daarom naar Frankrijk ging om daar een VIB in te dienen. U stelde dat de procedure daar echter te moeilijk was waarop u terug kwam naar België, ongeveer een maand voor u uw VVIB indiende (NPO2|VVIB, p. 8). Deze uitleg kan niet als een bevredigende verklaring worden aangenomen voor het laattijdig indienen van uw volgend verzoek. Zo bleek uw uitleg incoherent met eerdere verklaringen. Immers had u bij de registratie van uw VVIB niets verteld over uw verblijf in Frankrijk ondanks het feit dat u expliciet werd gevraagd of u sinds de afloop van uw VIB1 België had verlaten

(verklaring volgend verzoek, vraag 16). Bovendien stelde u tijdens het eerste persoonlijke onderhoud op het CGVS in het kader van uw VVIB ook al dat u naar België was gekomen omdat er in Frankrijk geen accommodatie is (NPO1| VVIB, p. 41). Er kan dan in de eerste plaats niet ingezien worden waarom u besloot om in januari – nota bene na de bedreiging van uw ouders, de doorslaggevende gebeurtenis om te praten over uw huidig asielmotief – plots wel een VIB zou willen indienen in Frankrijk. Er is bovendien geen enkel spoor dat kan aantonen dat u daadwerkelijk een poging heeft ondernomen om een VIB in te dienen in Frankrijk – er is bijvoorbeeld geen Eurodachit. Er kan nochtans verwacht worden dat indien u daadwerkelijk een VIB wilde indienen in Frankrijk dat u hier in geslaagd zou zijn, daar u reeds in drie andere lidstaten een VIB had ingediend en dus bekend was met de procedure. Bijgevolg zouden hier sporen van moeten zijn en gezien dit niet het geval is, wordt er ook geen geloof gehecht aan uw beweerde poging om in Frankrijk een VIB in te dienen. U bent er dan ook niet in geslaagd om te verklaren waarom u een laattijdig verzoek indiende, wat op zijn beurt de geloofwaardigheid ondermijnt van uw vrees voor de vergeldingsactie van de broer van een van uw slachtoffers in Nigeria.

Het feit dat u een laattijdig verzoek indiende is op zich al nefast voor de geloofwaardigheid van uw vrees, maar daarbovenop tonen uw verklaringen voor dit laattijdige verzoek ook een desinteresse ten opzichte van uw eigen asielpcedure aan. Immers had u geen idee wanneer de procedure van uw VIB1 ten einde was gelopen, had u duidelijk geen idee wat de beroepstermijn was voor uw VIB noch kende u de termijnen voor het indienen van een volgend verzoek om internationale bescherming. Die desinteresse vertoonde u ook eerder al. Zo verklaarde u niet te weten waarom u geen internationale bescherming had gekregen in Italië en gaf u ook aan dat u geen moeite had gedaan om de redenen voor deze weigering te achterhalen, hoewel u hier verschillende mogelijkheden toe had (NPO1|VVIB, p. 38). Er wordt dus op gewezen dat u reeds in Italië – bij uw eerste VIB in Europa – gedesinteresseerd was in uw procedure, wat uw nood aan bescherming nogmaals ondermijnt.

Bovendien valt deze onwetendheid over de redenen waarom u in Italië werd geweigerd niet te rijmen met uw verklaring dat u niets vertelde over uw homoseksualiteit in uw VIB1 omdat u al in twee landen was afgewezen en u daarom dacht dat een homo misschien geen rechten had in Europa. Gezien u nooit interesse had getoond in de redenen waarom uw verzoek in Italië was afgewezen en u zelf verklaarde dat u in Duitsland werd teruggestuurd naar Italië vanwege de Dublinprocedure (NPO1|VVIB, p. 16), kan er niet ingezien worden waarom u uit deze afwijzingen zou afleiden dat homo's geen rechten hadden in Europa. Temeer omdat u nooit enig onderzoek heeft verricht naar de homorechten in Italië of Duitsland. Toen u werd gevraagd waarom u dit niet deed, antwoordde u "niets" (NPO1|VVIB, p. 43). De dossierbehandelaar stelde de vraag nogmaals, waarom u hier niet gewoon opzoekingswerk naar verrichtte, waarop u initieel naast de kwestie antwoordde (NPO1|VVIB, p. 43). Vervolgens, toen de dossierbehandelaar u nogmaals vroeg of u onderzoek had gedaan naar de homorechten in Italië of Duitsland stelde u van niet omdat het niet in u opkwam en er geen wifi was in Duitsland (NPO1|VVIB, p. 44). Nochtans, zelfs als u daadwerkelijk dacht dat uw VIB's in Italië en Duitsland geweigerd werden omdat homoseksuelen geen rechten hadden in Europa – waar u geen enkele objectieve reden voor had – , dan mag er op zijn minst verwacht worden dat u dit geverifieerd zou hebben voor u opnieuw een VIB zou indienen. Het feit dat u dit nooit deed, ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van uw verklaring voor het verzwijgen van dit asielmotief in uw eerste VIB. U heeft dan ook allesbehalve een afdoende verklaring aangeboden waarom u uw homoseksualiteit niet aanhaalde tijdens uw eerste VIB in België.

Er wordt in deze context ook gewezen op het feit dat het op zich al compleet ongeloofwaardig is dat u – een zelfverklaarde homoseksueel die reeds sinds 2016 in Europa is en verschillende openbare, homoseksuele relaties zou gehad hebben in Europa (NPO1|VVIB, pp. 18-19) – zich in augustus 2022 nog de vraag diende te stellen of homoseksuelen wel rechten hadden in Europa. Het feit dat u daarbovenop ook nog geen enkele poging zou ondernomen hebben om kennis te vergaren over de homorechten in de landen waar u naar uw gevoelens was afgewezen omwille van uw homoseksualiteit maakt het zo mogelijk nog ongeloofwaardiger. Immers, indien u daadwerkelijk een homoseksueel was die minstens tien jaar in de uiterst homofobe samenleving van Nigeria zijn seksualiteit had beleefd zonder deze kenbaar te maken aan de buitenwereld, dan kan verwacht worden dat u zich van de homorechten in Europa zou vergewissen voor u openbare homoseksuele relaties zou aangaan en zou bekennen aan de asielinstanties dat u homoseksueel was. Het feit dat u geen informatie verzamelde over homorechten in de voorbije zes jaar sinds u in Europa verblijft, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw beweerde homoseksualiteit dan ook bij voorbaat op fundamentele wijze.

Het feit dat de asielmotieven die u heeft uiteengezet in uw huidige VVIB compleet verschillen van de motieven die u had ingeroepen in uw VIB1 bij de Belgische asielinstanties en u hier allesbehalve een

afdoende verklaring voor heeft geboden, ondermijnt dan ook bij voorbaat de geloofwaardigheid van de door u uiteengezette asielmotieven in uw huidige VVIB.

Er wordt bovendien in deze context nog gewezen op het feit dat u in Duitsland had verklaard dat u Nigeria had verlaten nadat u en uw homoseksuele partner A. betrapt waren door een buur die uw hele gemeenschap op de hoogte bracht. Dit verschilt dan weer aanzienlijk met wat u verklaarde in België over uw homoseksualiteit, namelijk dat u in Nigeria een partner D. had en dat niemand op de hoogte was van uw homoseksualiteit en u ook nooit problemen had gekend in Nigeria omwille van uw homoseksualiteit. Naast het feit dat dit betekent dat u minstens driemaal andere motieven heeft ingeroepen bij de verschillende asielinstanties waarmee u in contact kwam en dat het bijgevolg de geloofwaardigheid van de asielmotieven in uw huidige VVIB verder ondermijnt, is het ook nogmaals een bewijs voor het ongelooftwaardige karakter van uw beweerde homoseksualiteit.

Er wordt dan ook opgemerkt dat het CGVS er in het licht van de elementen in uw dossier absoluut niet van overtuigd is dat u homoseksueel bent. Hoewel het Commissariaat-Generaal constateert dat het niet evident is, de seksuele oriëntatie objectief te bewijzen, mag het CGVS van een verzoeker die beweert homoseksueel te zijn, verwachten dat hij overtuigend is met betrekking tot zijn ervaringen en zijn parcours in verband met zijn seksuele oriëntatie. Anders gezegd, het Commissariaat-Generaal mag van een persoon die een vrees of risico's wegens zijn seksuele oriëntatie aanhaalt, een omstandig en duidelijk relaas zonder grote incoherenties verwachten. U slaagde er echter niet in om uw seksuele oriëntatie binnen de door uw geschetste context te objectiveren.

Naast de zaken die eerder al werden aangehaald - uw gebrekkige kennis over homoseksualiteit in Europa en de verschillende asielmotieven (zie supra) - worden de geloofwaardigheid van uw homoseksualiteit alsook uw algemene geloofwaardigheid verder ondermijnd door de tegenstrijdige en inconsistente verklaringen die u aflegde in uw verschillende verklaringen bij de Duitse en de Belgische asielautoriteiten betreffende uw eigen ontdekking van uw aantrekking tot mannen, uw beleving van uw homoseksualiteit in Nigeria, de ontdekking van uw homoseksualiteit door uw omgeving in Nigeria, de gevolgen van deze coming-out alsook de homoseksuele relaties die u onderhield in Nigeria en Europa.

Zo verklaarde u voor de Duitse asielautoriteiten dat u zich bewust werd van uw seksuele oriëntatie op veertienjarige leeftijd nadat u met een vriend naar een homoseksuele film had gekeken. Uw vriend had vervolgens aan u gevraagd of u dit wilde namaken. U verklaarde verder bij de Duitse autoriteiten dat u één relatie had in Nigeria met een zekere A. voor acht of negen jaar en dat u in een groepje van zeven of acht homoseksuelen zat waarin jullie over jullie seksualiteit praatten. Over uw relatie met A. verklaarde u nog dat u iedere zaterdag met hem naar de zoo ging en dat u enkel achter gesloten deuren samen was met hem. U verklaarde ook voor de Duitse autoriteiten dat uw buur u en A. op een dag betrapte tijdens het stellen van seksuele handelingen met elkaar. Vervolgens lichtte deze de hele buurt in, alsook de politie. U verklaarde dat u van Benin naar Auchy kon reizen voor de politie u kwam arresteren, waarna u drie tot vier dagen later naar Libië vluchtte uit vrees voor arrestatie. A. werd wel gearresteerd (Dossier Duitsland, seite 6-8). Tijdens uw persoonlijke onderhoud op het CGVS in het kader van uw VVIB verklaarde u echter compleet andere zaken. Zo stelde u tijdens het eerste persoonlijke onderhoud dat u uw aantrekking tot mannen ontdekte toen u op de secundaire school zat en ongeveer zeventien of achttien jaar was. Op een dag ging u naar uw huis met uw goede vriend D., en deze vertelde u over mannen die de liefde bedreven en vroeg aan u of u het ook eens wilde proberen. Jullie deden dit en vervolgens deden jullie het constant (NPO1|VVIB, p. 17). Dit verschilde op zijn beurt dan weer met wat u verklaarde in uw eerste verklaring van uw volgend verzoek, namelijk dat uw eerste betrekkingen met een man in 2009 waren – toen u tweeëntwintig was (verklaring volgend verzoek, vraag 17). U verklaarde dat u vervolgens een relatie begon met D. en dat deze duurde tot december 2014, toen D. werd neerschoten door Aye-cultleden (NPO1|VVIB, p. 18). Daarnaast verklaarde u dat u in Nigeria nooit problemen had gekend omwille van uw homoseksualiteit (NPO1| VVIB, p. 16). U stelde dan ook dat er niemand in Nigeria op de hoogte was van uw relatie met D. (NPO1| VVIB, p. 20) en dat uw vlucht uit Nigeria gelieerd was aan een compleet ander probleem – namelijk vanwege een schietpartij waarbij u vijf mensen had neergeschoten. Over uw relaties in Europa vertelde u bij de Belgische asielautoriteiten dat u een relatie had onderhouden met ene M. (NPO1|VVIB, p. 37), waar u bij de Duitse asielautoriteiten nog had verklaard dat het ging over een zekere A. (Dossier Duitsland, seite 7).

Uit bovenstaande verklaringen blijkt dan ook dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde bij de asielautoriteiten van België en Frankrijk betreffende 1) de periode en context waarin u zich gewaar werd van uw geaardheid – vanaf 14 jaar bij de Duitse asielautoriteiten, nadat u een film had gekeken met en vriend, en ofwel vanaf 2009 (22j) ofwel vanaf 2004/2005 (17/18j) in uw VVIB bij de Belgische

asielautoriteiten, nadat D. u had voorgesteld om dit te proberen; 2) de beleving van uw homoseksualiteit in Nigeria – bij de Belgische asielautoriteiten was alles in het geheim en had u enkel contact met D. over uw geaardheid, bij de Duitse asielautoriteiten verklaarde u dat u uw geaardheid vaak besprak met een groepje van zeven tot acht homoseksuelen en dat u iedere zaterdag met A. naar de zoo ging; 3) de persoon met wie u een relatie heeft onderhouden in Nigeria – bij de Belgische asielautoriteiten ging het om ene D. en bij de Duitse asielautoriteiten om ene A. – en de persoon met wie u een relatie heeft onderhouden in Italië – bij de Belgische asielautoriteiten verklaarde u dat het ging om ene M. en bij de Duitse asielautoriteiten zei u dat het ging om ene A.; 4) de ontdekking van uw homoseksualiteit door uw omgeving in Nigeria – bij de Belgische asielautoriteiten stelde u dat er niemand op de hoogte was van uw seksualiteit terwijl u bij de Duitse asielautoriteiten verklaarde dat u betrappt was door een buur die dit bovendien doorvertelde aan de hele buurt; en 5) de gevolgen die u door deze ontdekking heeft moeten ondergaan – bij de Belgische asielautoriteiten verklaarde u dat u nooit problemen had gehad door uw homoseksualiteit, terwijl u dit bij de Duitse asielautoriteiten als directe aanleiding voor uw vlucht uit Nigeria aanhaalde. Dit zorgt er dan ook voor dat er bij voorbaat geen enkel geloof kan gehecht worden aan uw beweerde homoseksuele geaardheid. Immers blijken uw verklaringen over uw homoseksuele geaardheid op verschillende niveaus – uw eigen ontdekking van uw homoseksualiteit en eerste aantrekking tot mannen, de homoseksuele relaties die u heeft onderhouden in Nigeria en Europa, de ontdekking van uw homoseksualiteit door uw omgeving en de gevolgen van uw comingout – incoherent en tegenstrijdig.

Toen de dossierbehandelaar van het CGVS u tijdens het tweede persoonlijke onderhoud op het CGVS confronteerde met enkele van deze tegenstrijdigheden, wist u bovendien geen afdoende verklaring te bieden voor deze tegenstrijdigheden. Zo wees de dossierbehandelaar u op het feit dat u in Duitsland had verklaard dat u een relatie had gehad met een zekere A., waarop u verklaarde dat uw vriend D.A. was (NPO2|VVIB, p. 20). Nochtans had de dossierbehandelaar doorheen beide onderhoudsop het CGVS in het kader van uw VVIB meermaals gevraagd naar de volledige naam van D., alsook bijnamen. Initieel stelde u tijdens het eerste onderhoud dat zijn volledige naam D.O. was (NPO1, p. 10) en dat D. zijn bijnaam B. was (NPO1|VVIB, pp. 23-24), maar later stelde u dan weer dat zijn volledige naam D.A. was (NPO1|VVIB, p. 30). Tijdens het tweede onderhoud werd u nogmaals naar zijn volledige naam gevraagd waarop u plots antwoordde dat D. zijn naam A.I. was en dat hij geen bijnamen had (NPO2|VVIB, p. 11). Het feit dat u tot vijfmaal toe een vraag werd gesteld over de namen van D., maar nooit de naam A. vernoemde, zorgt er dan ook voor dat er geen enkel geloof wordt gehecht aan uw uitleg dat A. en D. dezelfde persoon zouden zijn. Toen de dossierbehandelaar u wees op het feit dat hij u eerder had gevraagd naar andere namen van D. en u toen had gesteld dat D. geen bijnamen had, volhardde u dat D.A. was en stelde u dat uw hoofd niet meer werkte (NPO2|VVIB, p. 20). Vervolgens wees de dossierbehandelaar u op het feit dat u bij de Duitse asielautoriteiten had verklaard dat uw homoseksuele relatie met A. openbaar was geworden en dat u ten gevolge van deze bekendmaking het land had moeten verlaten (NPO2|VVIB, p. 20). U ontkende en stelde dat uw gemeenschap er nooit over wist. Gevraagd naar een verklaring waarom dit wel zo was neergeschreven in uw verklaringen in Duitsland, antwoordde u dat u het niet wist, dat u niet snapte wat u zei en dat er misschien problemen waren met de tolk. Er wordt op gewezen dat het louter ontkennen van uw eerdere verklaringen in Duitsland geen afbreuk kan doen aan de hierboven genoemde tegenstrijdigheden. Bijgevolg heeft u geen afdoende verklaring aangeboden die de geloofwaardigheid van uw beweerde homoseksuele geaardheid kon herstellen.

Wat betreft de vrees bij terugkeer die u koppelde aan de broer van een man die u neerschoot, wordt er op gewezen dat u niet heeft geloofwaardig kunnen maken dat u een lid was van de Eiye, noch dat u in een schietpartij mensen zou neergeschoten hebben en dat een broer van een van uw slachtoffers zes jaar na datum u plots zou willen vervolgen omwille van deze redenen.

Zo bleken uw verklaringen over uw lidmaatschap bij de Eiye cult incoherent, vaag en ongeloofwaardig.

Zo stelde u dat u lid werd van de Eiye cult nadat D. – de man waarvan u beweerde dat het uw romantische partner was – u benaderde om toe te treden bij dit broederschap (notities persoonlijke onderhoud VVIB, hierna VVIB|NPO1). Er wordt vooreerst op gewezen dat u over deze partner, waar u meer dan 10 jaar een koppel mee vormde, geen coherente verklaringen kon afleggen. Zo werd u, zoals eerder werd aangehaald, op vijf verschillende momenten een vraag gesteld over D. zijn naam en bijnamen, maar antwoordde u steeds iets anders en stelde u bij de Duitse asielautoriteiten dat uw enige romantische partner ene A. was (zie supra). Er wordt dan ook geen enkel geloof gehecht aan uw romantische relatie met D., maar ook de geloofwaardigheid dat u überhaupt enige relatie – louter vriendschappelijk of zelfs maar als mede-cultlid – had met hem wordt ondermijnd. Immers bleek u zelfs niet in staat om coherente verklaringen af te leggen over D. in de context van de cult. Zo stelde u immers initieel dat zijn bijnaam B. was (NPO1|VVIB, pp. 23-24), om later te zeggen dat hij geen bijnamen had (NPO2|VVIB, p. 11). Ook

stelde u over D. tijdens het eerste onderhoud bij het CGVS in het kader van uw VVIB dat hij de derde in rang was bij de Eiye-cult (NPO1|VVIB, p. 23). Toen u tijdens het tweede onderhoud bij het CGVS in het kader van uw VVIB werd gevraagd wie de tweede in rang was bij de Eiye-cult antwoordde u – weliswaar naast de kwestie – opnieuw dat D. nummer drie was (NPO2|VVIB, p. 13). Toen u nogmaals werd gevraagd wie dan de nummer twee was, stelde u dat dit D. was. Toen u dan werd gevraagd wie die nummer drie was als D. de nummer twee was, antwoordde u dat Sl. de nummer drie was (NPO2|VVIB, p. 13). In het eerste onderhoud bij het CGVS in het kader van uw VVIB had u overigens nog gesteld dat de nummer twee van de Eiye cult A. heette (NPO1|VVIB, p. 23). Het feit dat u zelfs geen coherente verklaringen kon afleggen over D. in de context van de Eiye-cult, maakt het ongeloofwaardig dat u ook maar enige band zou gehad hebben met D., laat staan dat jullie onafscheidelijk zouden geweest zijn. Gezien er geen geloof wordt gehecht aan uw band met D., kan er ook geen geloof gehecht worden aan het feit dat u via hem terecht kwam in de Eiye-cult. Bijgevolg is ook uw eigenlijk lidmaatschap niet geloofwaardig, daar er al geen geloof kan worden gehecht aan de manier waarop u terecht kwam in de cult.

Gezien er geen geloof wordt gehecht aan uw eigenlijk lidmaatschap bij de Eiye-cult, kan er ook niet worden ingezien hoe u in een situatie terecht zou komen waarbij u vijf leden van de Aye-cult (ook wel Black Axe genoemd) neerschiet. Indien men toch enig geloof zou hechten aan het feit dat u dan als “particulier” vijf leden van de rivaliserende Aye-cult zou hebben neergeschoten – quod non – wordt er gewezen op het feit dat uw verklaringen betreffende deze gebeurtenis en de nasleep ervan ook totaal ongeloofwaardig blijken. Zo stelde u tijdens het eerste onderhoud in het kader van uw VVIB dat u die dag naar de erg drukke bush bar ging met een groep van vier of vijf vrienden en dat er plots een gevecht ontstond waarbij ze uw vriend en u staken met een gebroken fles, waarna u ze alle vijf neerschoot (NPO1|VVIB, p. 33). Tijdens het tweede onderhoud in het kader van uw VVIB verklaarde u echter dat u in de bush bar was met een medelid, O., en zijn vriendin. En dat het gevecht losbarstte nadat de vriendin van O. wegging (NPO2|VVIB, p. 16). Het feit dat u ook over de context van het incident geen coherente verklaringen kon afleggen, roept dan ook meteen ernstige vragen op bij het eigenlijke plaatsvinden van dit incident.

Ook uw beweerd gedrag na het incident lijkt niet te stroken met wat kan verwacht worden van iemand die net vijf leden van een gevaarlijke, rivaliserende cult heeft vermoord, daar u nog drie dagen in Benin City bleef na dit incident. Tegelijk verklaarde u wel dat de politie u nooit zocht en dat er onmogelijk getuigen konden zijn die u hadden gezien (NPO1|VVIB, p. 34). Wanneer men dit beschouwt is het natuurlijk wel geloofwaardig dat u doodleuk in Benin City bleef, gezien er niemand op de hoogte kan zijn van wat u heeft gedaan. Indien dit echter het geval is, dan is de vrees die u zogezegd koestert voor de broer van een van uw slachtoffers logisch onmogelijk. Immers kon ook hij niet op de hoogte zijn van uw moorden, gezien er geen getuigen waren. Toen de dossierbehandelaar u confronteerde met feit dat u eerder had gezegd dat er onmogelijk iemand kon zijn die u zag, wat u nogmaals bevestigde, en hij u vervolgens vroeg hoe de mensen dan konden weten dat u het had gedaan, antwoordde u vaagweg: “dat was voor de gewone mensen. Snap je. De mensen die dit kunnen zien dat ik dit deed, dit zijn mensen van dezelfde groep die dit zullen weten” (NPO1|VVIB, p. 19.) Toen de dossierbehandelaar vroeg wat u bedoelde met de mensen van dezelfde groep, antwoordde u de Aye-cult. Er werd u bijgevolg gevraagd of er nog andere mensen van de Aye-cult aanwezig waren die avond, waarop u het antwoord echter schuldig bleef. Toen de dossierbehandelaar vervolgens stelde dat het hem zo leek te zijn dat als er nog andere Aye-leden aanwezig waren – die dus konden gezien hebben wat u deed – dat deze dan zouden ingegrepen hebben tijdens het incident. U vertelde vervolgens dat de reden dat ze niet ingrepen was omdat ze geen geweer hadden (NPO2|VVIB, p. 19). Deze uitleg snijdt echter geen hout, daar u eerste stelde niet te weten of er nog andere Aye-leden waren, en dus ook niet kon weten of ze geen geweer hadden. Toen de dossierbehandelaar u vervolgens vroeg of ze in dat geval dan niet zo snel mogelijk op zoek zouden gegaan zijn naar een geweer om daarna wraak te nemen, antwoordde u zonder meer dat dit niet mogelijk was, omdat er versterking nodig zou zijn (NPO2|VVIB, p. 19)– wat geen verklaring is voor waarom ze u niet meteen kwamen zoeken. U bent er dan ook niet in geslaagd om duidelijk te maken hoe mensen überhaupt wisten dat u deze moorden had gepleegd, waardoor het niet geloofwaardig is dat de broer van een van uw slachtoffers het wel wist. Verder mag het uit bovenstaande sequentie ook duidelijk zijn dat u uw antwoorden aanpaste naargelang de vragen van de dossierbehandelaar, wat de geloofwaardigheid van uw verklaringen en de geloofwaardigheid van het eigenlijke plaatsvinden van dit incident nogmaals ondermijnt.

Het mag dan ook duidelijk zijn dat uw verklaringen over dit incident helemaal niet geloofwaardig zijn en dat de vrees die u koppelt aan de gevolgen van dit incident bijgevolg ook niet geloofwaardig kan zijn.

Er wordt ter volledigheid gewezen op het feit dat u in Italië en Duitsland reeds een VIB indiende en daar stelde dat u vervolging vreesde bij terugkeer naar Nigeria omwille van uw geaardheid en u ook daar een negatieve beslissing kreeg.

Wat betreft uw verklaringen dat u niet zou kunnen terugkeren naar Nigeria omdat uw hepatitis b daar niet goed zou behandeld worden, wordt er op gewezen dat dit probleem louter van medische aard is en als dusdanig geen verband houdt met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Voor de beoordeling van de mogelijkheden om uw behandeling in Nigeria verder te zetten, dient u zich te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag tot machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 (procedure voor medische regularisatie).

Uit al het bovenstaande kan dan ook enkel worden geconcludeerd dat u niet wist te overtuigen dat u niet naar uw land van herkomst, Nigeria, kan terugkeren omdat u daar uw homoseksualiteit niet vrij kan beleven, omdat u de broer vreest van een man die u neerschoot voor uw vertrek uit Nigeria en omdat u gezondheidsproblemen heeft die niet kunnen behandeld worden in Nigeria.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situationv11-june-2021> en de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-nigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is. De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo State actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo State aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, worden vastgesteld.

Op basis van artikel 57/5 quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 28 december 2022 en nogmaals op 23 januari 2023. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende beginselen en bepalingen:

- Artikelen 48/4 en 48/5, en 62 van de Vreemdelingenwet;
- Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen;
- De algemene motiveringsplicht;
- Het redelijkheidsbeginsel;
- Het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker volhardt in zijn asielmotieven en is het niet eens met de appreciatie van de bestreden beslissing.

Verzoeker haalt aan dat er te weinig aandacht is besteed aan de problematiek die hij heeft aangehaald en er te licht over werd gegaan.

Verzoeker stelt dat hij wraakacties vreest en benadrukt zijn vrees vanwege zijn homoseksualiteit.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.3. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden vrees daar hij tegenstrijdige verklaringen aflegde aangaande zijn vluchtmotieven (i), hij op generlei wijze informatie vergaarde over de homorechten in Europa (ii), hij doorheen verscheidene asielprocedures tegenstrijdige verklaringen aflegde (iii), zijn verklaringen over de *Eiye cult* gebrekkig zijn (iv) alsook zijn verklaringen over de moord op de leden van de rivaliserende groep (v).

Verzoeker kan geen afbreuk doen aan deze vaststellingen door louter te volharden in zijn verklaringen en op algemene wijze de gevolgtrekking van de bestreden beslissing te bekritisieren.

Uit een lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch stelt de Raad vast dat hij geen valabele argumenten bijbrengt die de desbetreffende vaststellingen weerleggen of er een aannemelijke verklaring voor geven. Hij onderneemt hiertoe geen ernstige poging, doch beperkt zich louter tot het poneren van een vrees voor vervolging en het op algemene wijze minimaliseren van de bevindingen van de commissaris-generaal, waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

De Raad stelt vast dat de motieven waarop de commissaris-generaal zich baseert om te besluiten tot de bovenstaande vaststellingen duidelijk blijken uit de stukken in het administratief dossier en dat deze motieven deugdelijk zijn.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verwijst de Raad integraal naar de vaststellingen van de bestreden beslissing:

“Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehoeders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is. De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de “loutere aanwezigheid” in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo State actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo State aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.”

Verzoeker voert geen andere redenen aan waarom hij niet kan terugkeren naar Edo State in Nigeria.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Nigeria een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht september tweeduizend drieëntwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP